

תת"ע 4661/05/15 - יחיאל מרציאנו נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 4661-05-15 מדינת ישראל נ' מרציאנו יחיאל
תיק חיצוני: 90502915318

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	יחיאל מרציאנו
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 13.10.15 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של אי ציות לאור אדום, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, ונגזר עליו קנס בגובה 1,200 ₪ ופסילה על תנאי לתקופה של חודש למשך שנה.

טיעוני הצדדים

לטענת המבקש, אי התייצבותו לדיון נבעה מכך שלא קיבל את ההזמנה לדיון.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה מן הטעם שהמבקש זומן כדיון, ודבר הדואר הוחזר בציון "לא נדרש". לפיכך, אין כל עילה לביטול פסק הדין.

לתגובה צורף העתק מאישור המסירה.

דיון והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו.

עיון באישור המסירה מעלה, כי נשלחה למבקש הזמנה לדיון שנערך ביום 13.10.15, כי אישור המסירה נשלח לכתובת "קובלסקי 6, בני ברק" (אותה הכתובת שציין המבקש בבקשתו דנ), וכי חזר בציון "לא נדרש". המבקש לא סתר את חזקת המסירה המעוגנת בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, אלא טען טענה בעלמא לפיה לא קיבל לידיו את הזימון לבית המשפט, בו בזמן שנמסרה למבקש הזמנה למשפט בדואר רשום.

למבקש ניתן יומו בבית המשפט, אולם המבקש מטעמים השמורים עימו בחר שלא למשוך את דבר הדואר, ולא להתייצב לדיון, ולוותר הלכה למעשה על יומו בבית המשפט.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם נקבע כי: "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש".

המבקש לא העלה כל טענת הגנה באשר לעיוות הדין שייגרם לו באם לא יבוטל פסק הדין.

עיינתי בעונש שהוטל על המבקש ולא מצאתי בו חריגה מנורמת הענישה המקובלת בעבירה בה עסקינן, וזאת לנוכח חומרת העבירה ועברו התעבורתי של המבקש הכולל 8 הרשעות קודמות משנת 2009.

לאור כל האמור לעיל, בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ו, 22 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.